

Хиляди хора защитиха библиотечния котарак на Пловдив

Новини | Общество | на 14.03.2024 02:00 | от Стела Джелепова

Защо говорим за това?

Защото показва, че хората са готови да се борят за добра кауза.

Библиотеката „Иван Вазов“ в Пловдив е една от най-големите и най-старите в страната. Основана е още през 1879 г. – веднага след Освобождението. Не е чудно, че тя има изключително богата история и стари традиции. От близо година библиотеката може да се похвали и с още нещо, традиционно за тези културни институции по цял свят – истинска библиотечна котка. Тези дни обаче котаракът Жоро беше в опасност.

Всеки, който влиза в сградата, среща едно снежнобяло коте със сиви петънца. Това е Жоро, който се превърна в талисман на библиотеката в Пловдив. Жоро не пречи на никого – като всички котки обикновено спи, уютно сгушен на някое топло местенце. Казват, че дори не мяука, за да не пречи на читателите. Много му е приятно обаче, когато някой реши да го погали. А това става често, защото почти всички му се радват. Често идват да го видят дори хора, които досега никога не са влизали в библиотеката. А това няма как да е лошо, нали?

Служителите разказват, че са го кръстили Георги, защото се появил на Гергьовден. Те сами са поели грижите за него – хранят го, обезпаразитяват го и го водят на ветеринар. Всъщност това не е нещо невиджано за българските библиотеки. В архивите могат да се намерят документи, които показват, че и преди век в пловдивската е имало котки. При това те били назначени на работа и държавата официално им плащала храната. Причината е ясна – мишките ядат книги, а котките ловят мишки.

Но тези дни Жоро беше в опасност. Директорът на библиотеката заяви, че посетители са се оплакали от присъствието на котето. Затова нареди то повече да не се допуска в сградата. Призна обаче, че няма официално пуснати жалби – тоест няма доказателство, че някой наистина е недоволен. Разбира се, това е напълно възможно. Винаги се намират хора, които не обичат животните, а твърде често и такива, които искат да им навредят.

Само че реакцията, която предизвика тази новина, показа, че другите хора са много, много повече. В интернет се появи подписка в защита на Жоро. Само за два дни в нея се включиха повече от 8000 души! Служителите на библиотеката също протестираха и започнаха собствена подписка. Подписалите напомниха, че законът забранява да изхвърлиш животно на улицата.

Освен това дадоха за пример стотици случаи на котки, живеещи в обществени институции по цял свят. Най-известните, разбира се, са от Истанбул – град, прочут със своите котки. Разказват, че там няма книжарница и музей без четирикрак обитател. Дори в джамията „Света София“ цели 16 години живя котката Гли, любимка и на туристите, и на вярващите. На котарака Дюи, прекарал две десетилетия в обществена библиотека в щата Айова в САЩ, са посветени филм, радиопрограма и книга. Тя се превърна в бестселър в много страни, включително и в България. Дори фойето на една болница в Берлин ежедневно е посещавано от котка и никой не възразява. Напротив, тя разведрява болните хора.

[Тук](#) ви разказахме и за котарака Лари – главен мишелов в резиденцията на британското правителство. А какво да кажем за къщата музей на световноизвестния писател Ернест Хемингвей във Флорида? Там и днес живеят десетки животинки, превърнали се в изключителна туристическа атракция. Самият Хемингвей бил известен с любовта си към котките и се твърди, че днешните обитатели на дома му до един са потомци на една от неговите писани.

Остава да видим какво ще стане с библиотечния котарак на Пловдив. Засега изглежда, че гражданското общество надделя и той ще остане у дома.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/3761-hilyadi-hora-zashtitih-bibliotechniya-kotarak-na-plovdiv

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Виже" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

